

Uma casa portuguesa

Mihai Păcuraru

MIHAI PĂCURARU

UMA CASA PORTUGUESA

...și melodia Amaliei se aude de pretutindeni, curge
ca o ploaie așezată la rădăcina plantelor însetate;
dar curge și pe lângă paharul cu vin ,în care plutesc
bucăți de pâine și de iubire, de care ți-e frică să te atingi...
...este o vrajă albastră de casă și de puterea magnetică
a mai multor brațe pregătite în așteptare, lângă ușa
mereu deschisă, în casa fără nume, deoarece la poarta ei
sunt inscripții în toate limbile pământului, încât e de-ajuns
să răsunе o melodie în orice limbă, și planeta se aprinde
în toate culorile, cu plâns, cu zâmbete, cu sănii și zăpadă,
apoi cu muguri, cu fructe și anotimpuri după anotimpuri,
cu un covor peste alte covoare de melodii, ani-ciorchini
dansând în jurul casei, în jurul soarelui până la borna din ceață.

...Amalia cântă că Dumnezeu a lăsat o casă și pe noi toți în ea,
lângă un pahar cu vin și bucăți de iubire...